

Frimesse i Urup Kirke søndag d. 26. maj 2019

Bønnens velsignelse

- 10.45 Kaffe til alle v. menighedsrådet
- 10.50 Musik med sange i gudstjenesten (præludium) under klokkeringning
- 11.00 Intro v. præsten

Salme – 725: Det dufter lysegrønt af græs

1. Det dufter lysegrønt af græs

i grøft og mark og enge.
Og vinden kysser klit og næs
og reder urtesenge.
Guds sol går ind
i krop og sind,
forkynder, at nu kommer
en varm og lys skærsommer.

2. Hør fugletungers tusindfryd

fra morgen og til aften!
De kappes om at give lyd,
der priser skaberkraften.
Hvert kim og kryb
i jordens dyb
en livsfryd i sig mærker
så høj som himlens lærker.

3. Se, blomsterfloreets farvepragt
gør alle ord forlegne.

Kong Salomon i kroningsdragt
misundeligt må blegne!

Alt smukt, vi ved,
al kærlighed,
den mindste fugl og lilje
er, Gud, din skabervilje.

4. Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.

Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.

Alt kød må dø,
hver blomst blir hø.

Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.

5. Ja, Jesus Kristus er det Ord,
der skaber liv af døde,
så ny blir himmel, ny blir jord,
en verden grøn af grøde.

Kom, Jesus, snart,
og gør det klart:
den morgenstund, du kommer,
da gryr en evig sommer.

Bøn

Læsning: Jer 29,11-13a

Jeg ved, hvilke planer jeg har lagt for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb. Råber I til mig, og går I hen og beder til mig, vil jeg høre jer. Søger I mig, skal I finde mig.

Sange: FS3 150: Se, vi kommer til dig

Se, vi kommer til dig,

du er Herren vor Gud.

Se, vi kommer til dig,

du er Herren vor Gud.

Vi bekender vores synd for dig.

Og vi bøjer os i støvet for dig ned

i ydmyghed.

SoS 606: Kære Gud, i min bøn

1. Kære Gud, i min bøn,
lad min tanke hvile i løn,

fra al stress i verden omkring
og al uro for daglige ting.

Lad din kærlighed trænge sig ind,
så at han kan forandre mit sind.

Lad os alle, som tror på dit ord,
finde sammen i bøn for vor jord!

2. Giv at give med flid,
både penge, arbejde, tid
i den tjeneste, hvor jeg er sat,
så at jeg kan forvalte din skat.
Giv mig kraft til at dele mit brød
med de mennesker, som er i nød.
Skab mig om, så jeg ligner din Søn,

gør det, Herre Gud, i min bøn!

3. Tak for budskabet om,
at du ind i vor verden kom.
Ej er syndens magt absolut,
dødens kædedans har du brudt.
Og jeg ved, at en dag er jeg fri,
når al ondskab og nød er forbi.
Jeg skal opleve det, jeg nu tror,
når du nyskaber himmel og jord.

DDS 371: Du fylder mig med glæde

1. Du fylder mig med glæde,
for glæden er fra dig,
du Gud, der helst vil give,
så glæden bor i mig.

2. Du løfter op min smerte,
så smerten er hos dig,
du Gud, der kender sorgen
og deler den med mig.

3. Du fylder mig med undren,
forunderlige Gud,
du åbner altid udvej,

når alt ser håbløst ud.

4. Du løfter mine tanker,
så de får fred i dig,
du er der, når jeg synes,
at du forlader mig.

5. Du bærer mig i livet,
hvor alt kan ske med mig.
Gud, lad mig altid vide,
at jeg tilhører dig!

Børnene går ud til børneprogram.

Sang: Åh, åh, åh, åh, hvor Gud er god mod mig

Åh, åh, åh, åh,
hvor Gud er god mod mig (x3)
Aldrig ka' jeg glemme,
hvad Han gjorde for mig.

Han lytter når jeg beder,
hvor Gud er god mod mig. (X3)
Aldrig ka' jeg glemme,
hvad Han gjorde for mig.

Åh, åh, åh, åh,
 hvor Gud er god mod mig...

Han døde på korset,

Han gav sit liv for mig. (X3)
 Aldrig ka' jeg glemme,
 hvad Han gjorde for mig.

Åh, åh, åh, åh...

Evangelielæsning: Joh 16,23b-28

Jesus sagde: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Beder I Faderen om noget i mit navn, skal han give jer det. Indtil nu har I ikke bedt om noget i mit navn. Bed, og I skal få, så jeres glæde kan være fuldkommen. Sådan har jeg talt til jer i billeder; der kommer en tid, da jeg ikke mere skal tale til jer i billeder, men ligeud forkynde for jer om Faderen. Den dag skal I bede i mit navn, og jeg siger ikke til jer, at jeg vil bede til Faderen for jer, for Faderen selv elsker jer, fordi I elsker mig og tror, at jeg er udgået fra Faderen. Jeg er udgået fra Faderen, og jeg er kommet til verden; jeg forlader verden igen, og jeg går til Faderen.«

Prædiken

PRÆDIKEN

Bed, og I skal få, så jeres glæde kan være fuldkommen. Det er et stærkt løfte fra Jesus til os i dag. Gud opfordrer os til at bede og befaler os ligefrem at bede.

Hvorfor nu det? Hvorfor befaler Gud os at bede? Det kan godt synes underligt, for vi ved, at Gud i forvejen ved, hvad vi trænger til og ved, hvad vi vil bede om. Han kender vores ord, før de kommer på vores læber. Men Gud ønsker et tæt og nært forhold til sine børn, og derfor ønsker Gud at høre os bede. Hans faderlige hjerte bliver fyldt af glæde, når han hører os. Han elsker også at svare på vores bønner og give os, hvad vi trænger til.

Bibelen beskriver Gud som den gode og kærlige far, der har omsorg for os og vil være i kontakt med os. Gud elsker at høre sine børn bede. Gud venter på vores bøn. Når du sætter dig for at bede, så er Gud ligesom en far, der hører sit barn sige sine første ord. Jeg kan huske, at jeg var

meget stolt af, at et af vores børn lærte at sige noget, der ligner ”far”, før det lærte at sige ”mor”. Sådan lød det i hvert fald i mine ører. Vi kan lide at høre vores børn tale til os, og sådan har Gud det med vores bønner. Han elsker sine børn mere end nogen mor eller far elsker sit barn, som vi læser i Es 49: *Glemmer en kvinde sit diende barn? Glemmer en mor det barn, hun fødte? Selv om de skulle glemme, glemmer jeg ikke dig.* Vi læser i Åb, at Gud opbevarer de helliges bønner i guldsåle, og de stiger op til Gud dag og nat. I Sl 56 lyder det sådan her:

*Du fører bog over min elendighed,
mine tårer er samlet i din lædersæk,
de står i din bog.*

*Men den dag, jeg råber,
skal fjenden vige.*

Det ved jeg: Gud er med mig.

I lignelsen om den uretfærdige dommer i Luk 18 – som skriver, at det er en lignelse om, at de altid skulle bede og ikke blive trætte – da giver dommeren kvinden, hvad hun beder om, selv om han ikke frygter Gud og er ligeglad med mennesker. *Skulle Gud så ikke give sine udvalgte deres ret, når de råber til ham dag og nat,* siger Jesus. Jo, for Gud er ikke en uretfærdig dommer, men den gode giver, som helst vil give ud af sine gode gaver. Gud er først og fremmest en giver og ikke en kræver. Nu er det også klart, at befalingen om at bede ikke er et krav, Gud har lagt ned over os for at belaste os, men en velsignelse, fordi Gud vil give os gode gaver og give os sin fred.

Fra Bibelen kan man citere mange andre steder, som går ad de samme linjer. Og jeg vil gerne, at det står som forudsætning for emnet ”Bønnens velsignelse”. Venner, vi tror ikke på en gud, som vil os noget ondt. Vi tror ikke på en gud, som vil holde noget tilbage fra os.

Tværtimod, Paulus siger: *Han, som ikke sparede sin egen søn, vil han ikke med ham skænke os alt?* Jeg har måttet spørge mig selv i lys af disse ord: Kender jeg i det hele taget Guds godhed? Jeg tror, vi har brug for at få rettet perspektivet klart ind her. ”Gud” kan alt for let bliver alt for lille og fedtet og ukærlig i vores tro, vel fordi jeg indlæser mine

egne forestillinger ind om ham. Jeg tænker: "Han er nok lidt ligesom os mennesker + lidt mere, men også kun lidt". Hør lige: Gud er helt anderledes end os. Han opererer i andre dimensioner og kategorier end vi. Han er uendelig. Vi tænker, at hvis alle godt og vel 2 mia. kristne skal have lidt tid hos Gud, så duer det ikke, at jeg kommer mere end hver anden eller hver tredje uge og helst ikke med for store ting, for så får han da stress og bliver sygemeldt på ubestemt tid. Sådan er Gud ikke. Han er uendelig, og det betyder, at han har uendelig tid til dig, som om intet andet menneske var på jorden.

I det lys må vi sige, at det er underligt, vi ikke beder mere. Vi har tit travlt og skal presse bønnen ind i en i forvejen travl hverdag. Derfor kan det gå hurtigt med at få sagt "Amen" efter nogle få sætninger. Vi skal give os tid til bønnen. Det er et valg, meget vigtigere end valget i dag og på onsdag om halvanden uge. Bønnen er vigtigere end Facebook. What? Er der noget vigtigere end Facebook? Ja, bønnen, og jeg vil helt konkret foreslå at søge Gud i bøn om morgenen, før Facebook, før avisen, før maden, for det giver et godt og rigtigt perspektiv over dagen.

Og Gud vil også gerne tale til os. Derfor har han givet os sit ord i Bibelen, som vi kan læse og dermed blive fyldt af Guds Ånd. Bibelen og bønnen bliver kaldt "en kristens åndedræt". Vi indånder Bibelens friske og livgivende ord, ligesom vi indånder ilten til vores krop, og bønnen og lovsangen er som udåndingen, hvor vi afleverer alt det, som kommer inde fra os. Dette åndedræt må aldrig stoppe – det er rent faktisk livsfarligt, åndeligt talt. Det dør man af. Det kan godt være, vi skal lære at bede, som disciplene bad Jesus, og han gav dem Fadervor.

Bed, og I skal få. Holder det virkeligt? Er der ikke mennesker, som ikke får, hvad de beder om? Jo!

Paulus fik ikke fjernet sin torn i kødet, Timoteus blev ved med at plages af sygdom og mavesmerter, de første disciple kom i fængsel, flere blev pisket og over tid blev næsten alle henrettet. Og hvad med Jesus? Han bad om at blive fri for smerten på korset – men fik fra Gud svaret "nej"!

Sådan er den kristne kirkes historie også frem til i dag - og kristenforfølgelser og lidelser er mere tydelige på verdensplan i 2019 end nogensinde før.

Og hvordan i vores eget liv: Har vi ikke bedt mange bønner, som ikke er opfyldt?

Hvorfor har jeg ikke fået en kæreste? Gud, giv mig lov at lykkes socialt. Helbred mig fra sygdommen! Jesus, pas på mine børn! Vil du ikke nok bønhøre mig og give mig arbejde? Himmelske far, må vi ikke nok blive forældre? Herre, lad hende ikke dø!

Og vi beder i Jesu navn! Alligevel er det som om himlen er lukket. Bønhørelserne står ikke altid ligefrem i kø. Vi kender alle til bedeskuffelser og ubesvarede bønner.

Hvilken mening giver det så at tale om fuldkommen glæde?

Jo, her må vi også tale om "Bønnens hemmelighed". Den finder vi i Jesu bøn i Getsemane (alterbilledet i Nollund), og uanset hvor smertefuld bønnen kan være, så er bønnens hemmelighed dog: *Ske ikke min vilje, men din.*

Det peger på hemmeligheden ved alt bønsliv og troens glæde: Jeg må vove at blive som et barn, der overgiver mig til Guds vilje.

Gud har jo ikke lovet i sit ord, at vi alle skal få en kæreste. At vi bliver skånet for sygdom. At ulykken ikke kan ramme den kristne, eller at vi får vores drømmestilling og en lykkelig pensionisttid. Og selv om vi må bede om alt det, og Gud også der elsker at høre os bede, så går hans løfter på noget andet: Tilgivelse for alle vores synder. Et ret forhold til Gud. Befrielsen fra fortabelsen og evigt liv med Jesus. Fællesskabet med Gud. Den indre, dybe fred. Det evige livs perspektiv.

Den fuldkomne glæde: Freden ved at overgive sig til Guds vilje. Hvilen ved at være i hans hånd. At Far ved bedst. Som når barnet trygt sidder på mors eller fars skød og gråden stilner og åndedrættet falder til ro, efter at far eller mor har sagt nej. Som vi hørte fra Jeremias: *Jeg ved, hvilke planer jeg har lagt for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb.*

Alle vores ønsker bliver ikke indfriet nu. Hverken når vi er børn eller voksne. Men overgivet til Guds vilje kan vi finde fred! Den fuldkomne glæde! Den tyske teolog, Dietrich Bonhoeffer, sagde:

”Gud giver os ikke alt, hvad vi ønsker, men han opfylder alle sine løfter”. Dette perspektiv betyder også at bede i Jesu navn. ”I Jesu navn” er ikke en trylleformular, som betyder, at vi får alt, hvad vi selv ønsker, men betyder, at vi lægger vores bøn i Jesu hænder. Vi kan helt konkret forestille os bede med Jesus i den ene hånd – og det gør ikke noget, at vi tænker på, at det er en naglemærket hånd, såret af vores synder, og så har vi Gud Fader i den anden hånd. Det er konsekvensen af, at Jesus taler om at bede i hans navn.

Dybest set er det afgørende ikke, at min vilje sker – men at Guds vilje sker. Han som ser og ved ting, jeg ikke gør. Det er jo netop det, der gør Gud til Gud – og mig til menneske. Ske din vilje i himlen således også på jorden!

Det er den fuldkomne glæde: At være Guds barn. For du har velsignet mig. Nu kan jeg leve og dø i Jesu navn og under Jesu løfte: Kom til mig og få del i den fuldkomne glæde – nu og i al evighed!

Amen!

Lad os bede – med stilhed ind imellem:

Lov og tak og evig ære være dig, vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed.

Kære Jesus...

Stilhed...

Vor Gud og himmelske Far, som menighed bærer vi vores bønner frem for dig.

Vi beder dig for din kirke ud over verden, i vores land og her hos os. Vi beder for gudstjenester og møder. Lad dit ord nå længere ud og sprede lys, give glæde og skabe liv. Vi beder for menighedsrådet og alle ansatte og frivillige ved denne kirke. Velsign kirkens ledere og led dem ad dit ords veje.

Vi beder dig for dem, der fra vores menighed er på rejse, og særligt de udsendte på mission: Simone Rahbek Frøkjær i Sumbawanga i Tanzania. Vi takker dig for Laura Rindom Hansens nu afsluttede tjeneste på Filipperne og for, at hun er kommet godt hjem. Vi beder for vores kristne brødre og søstre, som forfølges for evangeliets skyld, kristne i Irak, Syrien, Nigeria, Nordkorea og andre lande. Vær med de flygtende og dem, der sidder tilbage i kaos og nød. Hjælp dem, der kommer hertil på flugt fra krig og utryghed, og hjælp os at tage godt imod hver og en, der kommer til vores land og by.

Stilhed...

Vi takker dig for jorden du har skabt, og for vore medmennesker, som du har givet os at dele livet med. Vi beder dig for vore hjem og vore kære, for alle, der lever ufrivilligt alene, for dette sogns ægteskaber og menighedens fællesskab, lær os at se hinanden som gaver fra dig og hjælp os at holde kærlighedens flamme levende.

Vi beder dig for børnene, både de ufødte og de fødte, og de børn, som vi har døbt i denne kirke. Hjælp du dem og os til at holde troens flamme levende.

Vi beder dig for de unge i sognet og for konfirmanderne. Lad dem lære dig bedre at kende i undervisningen. Vi beder dig for de voksne, de ældre og de, som kæmper med sygdom og svaghed. Se til de ensomme og dem, der snart skal dø. Lad dem opleve, at de, som lever med dig, aldrig lever for sig selv.

Vi beder dig for vores land, regering og Folketing. Lad de folkevalgte lede og styre således, at kærligheden fremmes og dit ord kan have frit løb iblandt os. Velsign og bevar vor dronning, Margrethe den 2. og hendes familie.

Kære Jesus. Kom i den sidste nattevagt i en af mine kæres dragt, og sæt dig ved min side, og tal med mig som ven med ven, om, hvor vi snart skal ses igen – og glemme al vor kvide.

Stilhed...

Hør os, i Jesu navn.

AMEN!

Kirkebøn – med 3x bønner med efterfølgende tid til stilhed
Keltisk velsignelsesbøn – stående og i kor:

Herren være foran dig for at vise dig den rette vej. Herren være ved siden af dig for at følge dig på vejen. Herren være bag dig for at holde din ryg fri. Herren være under dig for at gribe dig, når du falder. Herren være i dig for at fylde dig med sin Ånd. Herren være omkring dig for at bevare dig fra alt ondt. Herren være over dig for at velsigne dig. Så være du velsignet af Gud Fader, Søn og Hellig Ånd.

Amen!

Trosbekendelse: FS4 75: Ja, vi tror

1. Når alt omkring os ramler
sammen,
når uro fylder vores liv,
da kender vi det håb, som
holder,
ja, vi tror,
ja, vi tror.

2. Vi bringer vores brudte hjerter
til dig, som genopretter alt.
Jesus, du alene frelser.
Ja, vi tror.
Ja, vi tror.

*Ja, vi tror på Gud, vor fader,
og at Jesus er Guds søn.
Ja, vi tror på Helligånden,
som gi'r os liv og håb igen.
Ja, vi tror, han hang på korset,
gik i døden og opstod.
Ja, vi tror, at Jesus lever.*

Alt er muligt for vor Gud.

3. Må vores hyldest være større,
mere end den sang vi gi'r,
selv i fristelser og svaghed.
Ja, vi tror.
Ja, vi tror.

Ja, vi tror på Gud, vor fader...

Lad alt, som var dødt, få liv igen.
Lad vort land mærke din
kærlighed.

Lad din kirke tale sandheden.

|: Ja, vi tror. :|

Syndens død har mødt sin
overmagt.

Jesus, du har døden underlagt.
Det er vores håb, og det står fast.

|: Ja, vi tror. :|

Ja, vi tror på Gud, vor fader...

Salme/sang-blok:

- DDS 233 / FS4 92: Jesus lever, graven brast

1. Jesus lever, graven brast,
han stod op med guddomsvælde,
trøsten står som klippen fast:
at hans død og blod skal gælde.
Lynet blinker, jorden bæver,
graven brast, og Jesus lever!

2. Jeg har vundet, Jesus vandt;
døden opslugt er til sejer,
Jesus mørkets fyrste bandt,
frihed jeg ved Jesus ejer;
åben har jeg Himlen fundet,
Jesus vandt, og jeg har vundet!

- SoS 565: Herre, giv mig dine øjne

Herre, giv mig dine øjne,
så jeg ser, når andre har det
svært.

Herre, giv mig dine øjne,
så jeg kan skimte
smerte gennem smil.

Herre, giv mig dine ører,
så jeg hører hjertets stille gråd.

Herre, giv mig dine ører,
så at jeg kan høre
tavse råb om hjælp.

Herre, giv mig din mund,
som siger ord, der glæder.

Ord til opmuntring, ord til trøst,
ord som gir håb.

Herre, giv mig dine hænder,
som mod alle altid er strakt ud.
Klapper en tynget skulder,
tørre bort en tåre,
gir og tar imod.

Herre, giv mig af dit hjerte,
så jeg lider med de lidende.
Glæder mig med de glade,
så at jeg kan elske – elske li'som
du.

Nadver: a) Kort intro

b) Nadverbøn, indstiftelse (nadverritual A)

c) SoS 316: Se det Guds Lam, v. 1

1. **Se det Guds lam,**
 som bærer verdens synd,
 knust for os.
 Du er ophøjet!
 Vi har det løfte, at enhver,
 som tror,
 renses fra sin synd og skyld.

*Vi får del, del i livets brød,
 i hans fuldbragte offerdød.
 Brød og vin, på Guds nådesord
 vi knæler ned ved kongens bord.*

- d) Nadveruddeling, evt. kontinuerlig
 e) Under nadveren synges SoS 316 færdig, derefter stille musik fra FS / SoS

2. Dette er Jesu Kristi legeme,
 brudt for dig.
 Tag det og spis det.
 Knust for vor synd, hans død
 har bragt os liv.
 Vi forenes nu i ham.
Vi får del, del i livets brød...

må få del i evigt liv.
Vi får del, del i livets brød...

4. Og før vi rejser os, da siger du:
 "Gå i fred,
 og gå med glæde."
 Vi kaldes til at gå i Kristi spor
 som hans menighed på jord.
*Vi får del i hans lidelse,
 vi ser frem: Kristus kommer
 snart.
 Ånd nu frit; på den nye jord,
 der står en plads ved kongens
 bord.*

3. Dette er Herren Jesu Kristi
 blod,
 død for dig.
 Tag det og drik det.
 Han smagte døden,
 for at hver og en

Slutningskollekt / bøn

f) DDS 208: Skriv dig, Jesus, på mit hjerte

Skriv dig, Jesus, på mit hjerte,
 du min konge og min Gud!
 at ej lyst, ej heller smerte
 dig formår at slette ud!
 Denne indskrift på mig sæt:

Jesus udaf Nazaret,
den korsfæstet, er min ære
og min salighed skal være!

Velsignelsen (synges stående, præsten første gang, så hele menigheden)

/: Herren velsigne dig og bevare dig,
lade sit ansigt lyse over dig
og være dig nådig.
Herren løfte sit åsyn på dig
og gi' dig fred. :/
Amen. Amen. Amen

Udgangsbøn – alle beder i kor

Herre, jeg takker dig af hele mit hjerte, fordi jeg går ud herfra som et frit menneske med mine synders forladelse og din velsignelse. Bliv hos mig med din fred, og giv mig mod til at leve, som du har lært mig.
Amen.

Salme – DDS 217 / FS4 113: Min Jesus, lad mit hjerte få

1. Min Jesus, lad mit hjerte få
en sådan smag på dig,
at nat og dag du være må
min sjæl umistelig!
2. Da bliver nådens tid og stund
mig sød og lystelig,
til du mig kysser med din mund¹
og tager hjem til dig.

3. Mit hjerte i den grav, du lå
til påskemorgen rød,
lad, når det aftner, hvile få
og smile ad sin død!
4. Før så mig arme synder hjem
med din retfærdighed
til dit det ny Jerusalem,
til al din herlighed!

Meddelelser

Postludium, instrumentalt mens folk går ud